

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cautela Confessarii Pro Foro Sacramentali Occasione
Decretorum S. M. Alex. VII. Innoc. XI. Et Alexandri VIII. ...**

Matthaeucci, Augustín

Francofurti Ad Moenum, 1711

Cap. XXVI. Privilegia Regularium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40684

CAPUT XXVI.

*Prop. XXXVI. ab Alex. VII. &c.
Privilegia Regularium.*

1. **PROP.** 36. *Regulares possunt in foro conscientia uti privilegiis suis, qua sunt expresse revocata per Conc. Trid.*

Præfatam propositionem docuerunt Henriquez, & Saachez apud Fagnan. in 1. decretal. ad caput ne imitaris de const. sub num. 335. Virginus Alviset, cit. ab Hsung. Theol. tract. 1. disp. 3. art. 10. num. 65. laboravit in stabilienda probabilitate propositionis sequentis: nullum privilegium Regularium est sufficienter revocatum, ad hoc, ut ab illo abstinere teneantur. Simile quid dixit Bruno Cassaign. Quorum doctrina, utpote à parte rei falsa, ad praxim non est deducenda; nec pro foro externo, in quo ex ipsius sequela multum pax læderetur, & inter Episcopos, & Religiosos non minora orirentur litigia; nec pro interno, & conscientia; nam, omisso, lites non posse tam de facili inter eos enasci, non est dubium ex ea fideles damnium spirituale reportaturos, quippe sæpè absolutionem à peccatis recipere ab iis, qui à locorum Ordinariis approbati non forent, & sic invalide. Hinc est evidens, privilegia Regularium à Trident. revocata, tam pro foro externo, quam interno revocari.

Quæ autem privilegia Trid. expresse revocaverit, enumerat alleg. De la Cruz num. 9. Hsung. num. 8. & ego ipse Offic. Cur. tom. 1. cap. 24. num. 8. legatur Trid.

(Bb) 2 &c

seu habile ad ipsum implendum, integrum officium recitet; si absque justa causa notabiliter tempus horarum invertat, venialiter peccat, Bonac. cit. q. 3. pun. 3. num. 4. & DD. communitet.

26. Quæritur, an recitans horas canonicas, dum Missam die festo audit, utriusque præcepto satisfaciatur?

Resp. Affirmative, Bonaec. cit. pun. 2. num. 14. ratio est, quia recitatio, & auditio ad unum finem diriguntur, & attentio divini officii non est impossibilis cum auditione Missæ; id tamen sine justa, & rationabili causa non est consulendum, de quo lib. 5. cap. cit.

27. Quæritur, an sicut post vespertas dies, V. G. Dominica, potest recitari matutinum cum laudibus diei Lunæ, possint, etiam tunc, recitari ceteræ horæ?

Resp. Negative, & si quis recitet, teneatur sub mortali die Lunæ horas repetere, juxta generalem consuetudinem, praxim Ecclesiæ, & sensum DD. assentium privilegium potestativum, seu habilitativum ad recitandum matutinum diei sequentis, non extendi ad ceteras horas.

28. Quæritur, quomodo se gerere debeat Confessarius cum accusante se officium non recitasse?

Resp. interroget, an totum, vel partem omiserit? an teneatur, etiam ratione beneficii? & quatenus assermet, eum juxta quantitatem omissionis ad restitutionem fructuum beneficii obliget, quoties omiserit, & an fuerit causa, ut ceteri non recitarent, & quot fuerint, &c.

& praefertim *sess. 25. de regul. per 22. capitula.*

3. Jam prius Trid. ad pacem, & quietem conservandam inter Ecclesiam Praelatos, & Religiosos fuerunt privilegia Regularibus data, moderata à Leone X. *const. dum intra, edita in Concil. Lateranen.* Post Conc. verò, Greg. XIII. *const. incip. In tanta sub die 21. Martii 1573.* ad terminos juris veteris, & Conc. Trid. reduxit dispositiones *Const. B. Pii V. in quibus plura Mendicantibus, & Religiosis Ordinibus privilegia dedit, etiam in Trid. revocata.* Vide Quaranta Bullar. *ver. privul. regular. & De la Cruz numer. 10.*

Post Greg. verò exemptorum privilegia, quoad animarum, & Monialium curam, Verbi divini predicationem, & Sacramentorum administrationem, restinxerunt, & respectivè limitarunt *Greg. XV. const. infertabilis; & Clemen. X. const. Superna, legendis in Bullar. Cherub.*

4. Quæritur, quando censentur privilegia à Concilio expressè revocari?

Resp. Cum revocantur, adjecta clausula derogatoria, non obstantibus privilegiis, vel consuetudinibus: quam immemorabilibus, aut simili.

5. Sed quæritur, an per privilegiorum confirmationes, sine ulla exceptione, renoventur, instaurentur, & reviviscant, etiam à Trid. revocata?

Resp. Negativè, propter clausulam litteris adjectam: *modò Sacris Canonibus, & decretis Sacri Conc. Trident. non adversentur.*

6. Sed quid, si hac clausula non apponatur?

Resp. Nec tunc reviviscunt, quia privi-

legia, à quovis Concilio Generali revocata, in confirmatione privilegiorum semper excipiuntur tacitè, vel expressè: expressè, cum ea adjectur clausula: tacitè, cum Pontifices privilegia confirmant, sed non addunt se confirmare velle, etiam à Concilio revocata. Ideò observandum, quòd, cum expressè excipiunt privilegia revocata à Trid. intendunt significare, privilegia à Conc. revocata, non amplius tacitè, sed expressè excipiuntur. *circ. à num. 66.*

7. Sed quid, cum privilegia confirmantur, & innovantur hac clausula, non obstantibus quibuscumque Constitutionibus Apostolicis, Provincialibus, & Generalibus?

Resp. Nec tunc à Concilio revocata confirmantur; ratio est, quia particula *Generalibus*, non ponitur ad significandas constitutiones Conciliorum Generalium, sed Constitutiones à Summis Pontificibus, non pro solis particularibus Provinciis, sed pro tota Ecclesia editis: certè aliud est Constitutio Generalis, & aliud Constitutio facta à Conc. Generali: hæc posset, etiam esse pro unica Provincia.

8. Quæritur, an ad minus renoventur privilegia, qua sunt Concilio contraria, licet in eo non expressè revocata per clausulam derogatoriam non obstantibus, &c.

Resp. DD. cum Roderico *resolus. 116. num. 14.* inter decreta Trid. contraria privilegiis Regularium numerant, aliqua cum clausula derogatoria non obstantibus, & alia sine illa clausula; exemplum est in *sess. 23. cap. 8. de ref.* ubi duo definiuntur, unum absolute sine expressa derogatione privilegiorum, ut, quòd Sacri ordinis

ines statutis ab jure temporibus, & non extra tempora conferantur, nec apponitur clausula derogatoria; propterea plures docent adhuc post Trid. posse Regulares extra tempora ordinari; eo quia, quoad hoc, privilegia non sunt expressè revocata; iterum, ut unusquisque à proprio Episcopo ordinetur, cum expressa derogatione privilegiorum in contrarium: quo notato

Dicimus, neque ea innovari, quia, licet per clausulam derogatoriam, expressè non revocentur, tacite tamen revocantur per contrariam legem, & decretum à Trid. editum; consequenter decretis Trid. sunt contraria: quæ autem iisdem adversantur non intendunt Pontifices sub confirmatione comprehendere, ut ex dictis patet.

9. Propterea *off. Cur. Ecclesiast. cap. 35.* dixi Regulares non posse in vim privilegiorum, prius Trid. obtentorum, extra tempora ordinari. lege *ibid.*

10. Quæritur. *An in locis, in quibus non sunt receptæ Trid. vel Bullæ revocatoria, possint Regulares suis uti privilegiis, per præfata revocatis; & an per communicationem privilegiorum valeant iisdem gaudere Religiosi existentes, ubi Conc. & Bullæ vim habent?*

Resp. Negative, ratio est, quia ad valorem revocationis non exigitur consensus privilegiati, vel, quod revocatio ab eo acceptetur: nam privilegia ex mera voluntate Principis conceduntur, ergo ex eadem voluntate sine ordine ad acceptationem possunt in toto, vel in parte revocari. De la Cruz *cit. cap. v. dub. 3. num. 51.* Quare communiter asseritur: privilegia in vitis non solent dari,

benè verò ab eis auferri; idèò, tamen Trid. & Bullæ non sint ubique receptæ, nihilominus valet ubique revocatio privilegiorum in illis revocatorum; quia, ut directè, & immediatè tollatur usus privilegii, sat est, ut per publicationem hic Romæ, more consueto factam constet de voluntate Concilii, vel Pontificis, revocantis privilegia; quibus quisque illicitè utitur, statim a monitiam revocationis acquirit. Tanta enim est efficacia clausulæ adjectæ *cap. 22. sess. 25. de regul. non obstantibus eorum omnium, & singulorum privilegii sub quibuscumque formulis verborum conceptis, &c.* ut, cum privilegiis directè concessis, privilegio etiam detoget communicationis. Layman. *lib. 1. tract. 4. cap. 23. in fine Ilung. cit. num. 64.*

11. In praxi itaque Confessarius Regularis advertat I, quod Sæcularium Confessiones audire non potest, nisi ab Ordinario loci approbetur. *Trid. sess. 23. cap. 15. de ref. Greg. XV. const. Inscrutabili, & Clemen. X. const. Superna.*

II. Quòd approbatus pro Sæcularibus, Monialium Confessiones excipere non valet, sed eget speciali approbatione. *Greg. & Clemen. ibid.*

III. Quòd approbatus pro uno Monasterio, non potest Monialium alterius Monasterii Confessiones audire. *ibidem Clemen.*

IV. Quòd Confessarius extraordinarius Monialium, approbatus pro unica vice, iterùm est approbandus, *ibid. Clemen.*

V. Quòd non potest absolvere à casibus, & censuris Episcopo reservatis sine licentia speciali Episcopi, *ibid. Clemen.*

(Bb) 3

VI. Quod

VI. Quod non potest absolvere à censuris ab homine latis. Leo X. *Const. dum intra*, nec à contentis in Bulla *Cœna*, aliisque Constitutionibus Apostolicis.

Alia plura in præfatis constit. referuntur, & in alia Innoc. X. incip. *Cum sic ut*, edita die 14. Maji 1648. super controversiis vertentibus inter Episc. Angelopolitanum, & P.P. Societatis, ut in Bullar. Cherub. & tom. offic. Cur. cap. 24. num. 22.

CAPUT XXVII.

Prop. XXXVII. ab Alex. VII. Sc.
Indulgentia, & jubileum.

1. PROP. 37. *Indulgentia concessa Regularibus, & revocata à Paulo V. hodie sunt revalidata.*

Paulus V. revocavit omnes, & singulas Indulgentias directè, & principaliter personis regularibus, quarumcumque Religionum, & Ordinum, etiam Mendicantium, & Monialium, à suis Prædecessoribus concessas, adjecta clausula derogatoria omnium derogatoriarum, & privilegiorum. *Sub quarumcumque formula concessorum*, aliaque loco ipsarum est enlargitus, ut exprèsè *Const.*

2. Et quoniam quidam, inter quos Roderico *resolut. 77. num. 45.* existimant Indulgentias à præfato Paulo revocatas, revalidatas esse; propterea Alex. VII. enunciata proscrispsit prop. & post Alex. Innoc. XI. in decreto de *apocriphis Indulgentiis*, incip. *Delata edito die 7. Martii 1678.* & publicato die 12. ejusdem mensis, & anni: *Sc. ac demum declarat omnes Indulgentias concessas ante Breve*

Pauli V. incip. Romanus Pontifex, &c. editum die 23. Maji 1606 personis Regularibus, quarumcumque Religionum, & Ordinum, etiam Mendicantium, &c. nisi fuerint deinde Romani Pontificis, auctoritate innovata, aut confirmata nullum esse roboris, & momenti.

Hinc constat, per generalem confirmationem privilegiorum, Indultorum & gratiarum sine expressione, & speciali mentione Indulgentiarum, non innovari, nec confirmari Indulgentias revocatas; ratio est, quia juxta *reg. § 1. in § 6. in generali concessione non veniunt ea, quæ quis non esset verisimiliter concessurus*, sub generali autem concessione privilegiorum, indultorum, & gratiarum non continetur concessio Indulgentiarum; nam Pontifices in Bullis, cum Indulgentias concedunt, eas proprio nomine, tamquam membrum à præfatis distinctum, exprimunt, ergo nec sub generali privilegiorum confirmatione venire debent, per Gobat. *tom. 2. de Indulgentiis, tract. 4. cap. 2. num. 22.* In similibus tenent rescripti, & mens Pontificis, non verò speculantium consequentiæ, & illationes attenduntur.

Quæ omnia adnotanda duxi, ut Confessarius dubiis super revalidatione Indulgentiarum excitationis respondeat, cui pro praxi aliqua Indulgentiarum, & Jubilei communia exhibeo.

3. Queritur. *Quid sit Indulgentia Resp. Est relaxatio, seu remissio pœnæ temporalis debita pro peccatis æternis, jam dimissis, facta à Præfate Ecclesie, existentibus in gratia, per applicationem Thesauri Ecclesiastici.*

Pro notitia notabis, quod pœna morientis